

Existuje dokument armády USA s názvem „Počasí jako multiplikátor síly – přivlastnění si počasí do roku 2025“

 radiouniversum.cz/smith-dluhy-radovan-2d-existuje-dokument-armady-usa-s-nazvem-pocasi-jako-multiplikator-sily-privlastneni-si-pocasi-do-roku-2025

Radovan Dluhý-Smith Díl 2/3

Text 19.5.2024 30 min Přehrát

#Společnost #Svoboda

Sice se říká, že první obětí války je pravda, ale v případě konfliktu na Ukrajině to byl covid-19, který vymizel ze dne na den, a přestalo se o něm prakticky mluvit i psát. V předchozí části našeho rozhovoru jsme připomněli řadu otázek, které po takzvané pandemii vyvstaly. Epidemii, která nakonec vykazala nižší úmrtnost než chřipka, doprovázela bezprecedentní opatření od roušek po lockdowny, a vytváření občanů druhé kategorie, kterými se stali všichni, kdo se odmítli nechat očkovat nedostatečně otestovanou vakcínou. Náš host Radovan Dluhý-Smith, který se věnuje shromažďování faktů o věcech, o kterých se tak moc nemluví, k tomu poznamenal: „Vakcíny se přece běžně pět až deset let testovaly na zvířatech. Pak se pomaličku přešlo na kontrolované studie testování u lidí. Ale k tomu prakticky vůbec nedošlo. Testování na lidech probíhalo v přímém přenosu během vakcinační kampaně, která začala v roce 2021.“ Na jedné straně tak zůstaly pohádkové zisky velkým farmaceutickým firmám, a na straně druhé nezodpovězené otázky. A nám tak nezbyvá, než se stále dožadovat odpovědí, pro případ, že to vše byl jen začátek.

Martina: Radovane, my jsme se v minulém díle bavili o vakcínách, nejenom u nás, v Evropě, ale také v Americe, a já bych se ještě znovu věnovala otázce: Kdy se lidé nechávají očkovat dobrovolně, a kdy už tuto svobodnou vůli ztrácejí? Ráda bych řekla, že se začínají objevovat informace o pokusech využít komáry jako živé injekční stříkačky – ale tyto pokusy už probíhají dávno. Ještě nedávno jsem četla na sociálních sítích debatu, kde se tomu různí

všeználcí vysmívali ve smyslu, že dezoláti mají další konspirační teorie, a přitom si mohli přečíst vyjádření jednoho z vědců, například z britské firmy Oxitec, která na Floridě geneticky modifikované komáry vypustila. A tento vědec pro tiskovou agenturu AP řekl: „Vypustili jsme za ty roky přes miliardu komárů, a žádná rizika pro člověka, či životní prostředí jsme nezaznamenali. Tak tedy, Radovane, jak si tedy létající stříkačky a vakcinátoři počínají?

Radovan Dluhý-Smith: K vypouštění stovek miliónů geneticky modifikovaných komárů se možná ještě vrátíme. Ale k létajícím stříkačkám: Univerzita ve Washingtonu již několik let zkoumá, jestli by bylo možné použít komáry k očkování lidí proti malárii, takže se snaží, je to výzkum na lidech, který už běží několik let...

Martina: Ano, četla jsem, že snad většina lidí, kteří se tohoto experimentu jaksí dobrovolně zúčastnila, tak malárii dostala.

Radovan Dluhý-Smith: Já jsem výsledky experimentu procházel, a tato metoda byla účinná jenom z 50 procent. A je trošku bizarní, když jsem se díval na některé obrázky z tohoto výzkumu, kde lidé mají ruku v akváriu, a je celá nateklá.

Martina: To museli dostat asi tisíc píchanců.

Radovan Dluhý-Smith: V rámci testování. O co tady jde? Je to technika genetického inženýrství s názvem CRISPR – aspoň tady na univerzitě ve Washingtonu to používají – v rámci které jsou vědci schopni upravit DNA parazita, který přebývá v komárech, který způsobuje malárii, a následně tímto komářím bodnutím vpraví geneticky modifikovaného parazita do těla člověka s cílem vytvořit u něj imunitní reakci proti malárii. Takže moc to nefungovalo. Byl to doktor Murphy, který říkal, že používáme komáry, jako kdyby to byly tisíce injekčních stříkaček.

Ve dvaceti státech USA byli vypouštěni geneticky modifikovaní komáři. Na Floridě jich vypustili 750 milionů. V Evropě běží projekt INFRAVEC na využití geneticky modifikovaných komárů.

Martina: Aby z toho nakonec v tomto případě nebyly další Murphyho zákony. Protože samozřejmě nemůžeme vědět, kdo dostane kolik injekcí, a další věc je, že, jak si vzpomínám, probíhaly pokusy zkřížit africkou včelu – která není tak medonosná, je agresivní – s naší kraňkou, která je mírná, a je z ní hodně medu, a výsledek se pak ukázal, protože se tento experiment trochu nepovedl, a tyto včely kvůli lidské chybě unikly, a vznikla velmi agresivní včela, která vydrží snad všechno, dokáže přeletět i velká pohoří, a moc nenese, ale od té doby už dokázaly napadnout mnoho lidí a usmrtit je. Ale dobře, abychom nemalovali čerta na zeď: Já si umím představit, že třeba to, co se týká viru zika, nebo horečky dengue – kde v tomto případě byli do výzkumu zapojeni komáři – asi jde skutečně o to pomoci lidem vymýtit tyto nemoci. Myslíš si, že je šance, že by se to povedlo? Na co jsi narazil, když ses brouzдал odborným tiskem?

Radovan Dluhý-Smith: Často mi připadá – jak jsi uvedla příklad s těmi včelami – že si hrajeme na bohy, a někdy s takovým výsledkem, který skončí trošičku jinak, než kam jsme se to snažili zaměřit, a jaký tam byl úmysl. Opravdu vypouštění geneticky modifikovaných komárů je prakticky – dá se říct – dneska normalizováno, takže prestižní vědecký časopis Nature v roce 2017 sdělil, že americká Agentura pro ochranu životního prostředí povolila vypouštění geneticky modifikovaných komárů ve dvaceti amerických státech. A podle stanice BBC v roce 2020 vláda na Floridě odsouhlasila vypouštění 750 000 000 geneticky modifikovaných komárů. A už i v Evropě máme projekt INFRAVEC, a od roku 2009 Evropská komise zkoumá možnosti geneticky modifikovaných komárů i v rámci Evropské unie. Když se ptáš firmy Oxitec na možné nežádoucí dopady, které Oxitec zjistil, tak oni slibovali, že tito komáři, kteří jsou infikováni, taky geneticky upraveni, nepřežijí.

Martina: Ti geneticky upravení, nebo ti, kteří roznášejí vir? Ti, co roznášejí třeba nemoc dengue?

Radovan Dluhý-Smith: Ti, kteří jsou upraveni.

Martina: Ti nepřežijí?

Radovan Dluhý-Smith: Že nepřežijí. A zjistilo se, že v tomto pokusu Oxitec přiznal, že až 15 % přežilo, takže my vlastně vytváříme jakéhosi superkomára, u kterého nevíme, co je schopen v přírodě napáchat za škody.

Martina: Pokud vím, tak už v roce 2010 se molekulární biologové z japonské lékařské univerzity v Jichi – jestli to říkám správně – pokoušeli udělat z některých komárů létající vakcíny, to znamená, že tento projekt už má za sebou...

Radovan Dluhý-Smith: Nějaký pátek.

Podle Klausa Schwaba, ředitele Světového ekonomického fóra, genetická úprava nemění jen chování lidí, ale člověka jako takového

Martina: Ano, docela dlouhou dobu. Myslíš, že toto je skutečně budoucnost? Tedy že jsem na zahradě, hrabu trávu, a mezitím probíhá moje vakcinace?

Radovan Dluhý-Smith: Bohužel asi to je budoucnost... Vlastně nevím, jestli to už není přítomnost. Asi se dostaneme k tomu, že žijeme v době internetu věcí, těl, nanotechnologie a umělé inteligence – to vše je kolem nás. Vzpomínám si právě na rozhovor o genetickém inženýrství s Klausem Schwabem, ředitelem Světového ekonomického fóra, kde se ho ptali právě na genetické úpravy, a nejenom tedy zvířat, ale i lidí. A on v tomto rozhovoru říká, na to nikdy nezapomenu, že genetické inženýrství, genetická úprava, nemění jenom chování lidí, ale člověka jako takového. Takže teď, když máme za sebou vakcinační kampaň, kdy desítky, stovky miliónů lidí na světě byly očkovány, tak člověk zvažuje, jestli tam právě není něco takového, protože je to nová technologie, a zda to třeba nesouvisí s tím, co pak právě Klaus Schwab zformuloval ve videu. Ale to spekuluji.

Chytrý prach, smart dust: Bezdrátové sítě, nanosenzory, propojené počítačové uzly, pohybuje se s větrem a usazuje na kůži. Energie z vnějšího prostředí.

Martina: Tak já ještě v tuto chvíli zůstanu u velkolepých záměrů, kterak vytvořit superčlověka. Protože ještě nedávno bylo mnohokrát za konspirační teorii označováno to, že nanoroboti mohou člověka proměňovat, že mohou být rozprášeni jako chytrý prach ve formě aerosolu. A dnes už ani nepoložím otázku, jestli je to výmysl, protože vím, že není, protože o tom, co dokáže smart dust, už můžeme slyšet v mnohých odborných článcích. Řekni mi, jak jsme daleko s tím, že vdechujeme malé nanoroboty?

Radovan Dluhý-Smith: Tak jako je to s mnoha konspiracemi, s mnoha teoriemi, které jsou dlouhodobě zesměšňovány, tak chytrý prach je opravdu jedno z těchto témat. A musím upozornit, že chytrý prach se zkoumá od 90. let. Zde třeba uvedu profesora Pistera z univerzity v Berkeley, který byl jedním z tvůrců takzvaného chytrého prachu. On už v roce 1992 spolupracoval s americkou vojenskou laboratoří DARPA, kde se ho právě snažili vyvinout, a tento projekt byl nazván „Chytrý prach“.

A co vlastně chytrý prach je? Doporučil bych pro ty, kdo zvládnou mluvenou angličtinu, skvělé video známého amerického vědce Alasdaira Allena, který mimo jiné pracoval pro Google. Definoval chytrý prach jako: „Bezdrátové sítě, nanosenzory, různě propojené počítačové uzly, které se pohybují ve směru větru a usazují se na kůži. Člověk může chytrý prach pozřít, a být zevnitř ven monitorován. Chytrý prach získává energii z vnějšího prostředí.“ To byl citát právě z Alasdaira Allana. Takže se o chytrý prach začala samozřejmě brzy zajímat i komerční sféra. Pamatuji, že v roce 2012 se jedna z těchto firem jmenovala Dust Networks, tedy Síť prachu.

Martina: Spíš dust netvor. Ne networks, ale netvor.

Radovan Dluhý-Smith: Ta to vyrábí komerčně, a to bylo před dvanácti lety, prosím vás. Mám video, dokonce je dodnes na YouTube, jak tato firma mluví o tom, že chytrý prach by se mohl stát součástí chytrých měst, a jak oni vypouští chytrý prach do okolí. Neuvěřitelné věci.

Martina: A přesto ještě můžeme skutečně velmi často slyšet reakce: „No jo. To jste vy, co tak uvěříte úplně všemu, že se nadechnete, a v tu chvíli už jste očipováni, osazeni mnoha roboty, a podobně. Přičemž, když jsi vzpomenu DARPU, americkou vojenskou agenturu, tak já jsem narazila na mnohem dřívější výzkum pokročilých obranných systémů v rámci projektu Brainstorms. A tam zkoumali, jestli nanočástice vpravené do mozku vojáků umožní bezdrátovou komunikaci mezi vojenskými systémy a mozky těchto vojáků. A to musím říct, že tohle je už pro mě jako Jason Bourne – agent bez minulosti. To je téměř nepředstavitelné, a myslím, že si mohu dovolit své osobní komentování: Mě to děsí.

Radovan Dluhý-Smith: V tomto projektu šlo o vytvoření takzvaného supervojáka, jestli se nemýlím. Tady je potřeba si uvědomit – pro posluchače – že tyto technologie mají dvojí využití: Vojenské. A pak komerční. A často se ospravedlňují právě tím, že nám mohou pomoci ve zdravotnictví, že je to pro naše dobro, a tak dále.

Martina: Vždycky je to pro naše dobro.

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak. A například pandemie už pro nás měla být alarmem, protože už bychom měli reagovat trošku jinak na to, když někdo řekne, že je to pro naše zdraví. Ale já si ještě pamatuji totalitní komunistický systém, který jsme tady měli, a ti také říkali, že je to všechno pro naše dobro.

Martina: Ale já si klidně umím představit, že prapůvod tohoto vývoje je skutečně v tom, dostat do hlavy člověka chytrý prach, který zmonitoruje průběh dějů v mozku, a pak můžeme zjistit, jak mu pomoci, jak odstranit epilepsii, která centra zapnout, vypnout,

a podobně. Já si to umím představit. Nepodezřívám je, že všechno vznikne jenom proto, aby to člověka posléze manipulovalo, změnilo, a takzvaně vylepšilo. Jenomže pro všechny tyto výzkumy pak většinou platí...

Radovan Dluhý-Smith: Že jsou zneužity.

Lidský mozek je hacknutelný pomocí chytrého prachu na mozkové kůře

Martina: Jednak zneužity, a jednak tyto výzkumy velmi často platí armáda. Ale nechci spekulovat, a chci se bavit o konkrétních věcech, které se ukázaly. Například vím, že americký profesor Kristofer Pister z univerzity v Berkeley říká: „Chytrý prach je bezdrátový senzor, který má schopnost komputace, komunikace, může shromažďovat energii, a reagovat na vjemy z vnějšího prostředí.“ To je v podstatě perpetum mobile – už se to povedlo. „Budoucí chytrá města využijí technologii chytrého prachu, a chytrý prach bude rozšířen všude.“ A podle profesora Pistera, chytrý prach umožní v chytrém městě monitorovat člověka a snímat jeho aktivity. A teď bych si moc přála, abys řekl, že to je konspirace a dezinformace, protože já si takový svět ani nechci představovat.

Radovan Dluhý-Smith: Bohužel není. A přidal bych pár studií: Například MIT – vážená instituce – Massachusettský technologický institut v Bostonu. Nedávno jsem četl článek, jak by chytrý prach mohl sledovat náš mozek. A když si tento článek přečtete, tak zjistíte, že v roce 2013 právě vědci z Kalifornské univerzity v Berkeley objevili zcela nový způsob, jak pracovat s mozkiem. A píší o tom, že tento chytrý neurální prach rozprášili na kůru mozkovou, a komunikovali s mozkiem a s chytrým prachem pomocí ultrazvuku. Takže to byla univerzita v Berkeley. A mluvil jsem o Massachusettském technologickém institutu, což je další výzkum z roku 2018, kdy tamní výzkumníci vynalezli takzvané nanoboty, které bylo možné vypouštět do prostoru ve formě aerosolu, a tyto aerosoly plné nanorobotů se pak chovaly jako chytrý prach, byly schopné sběru, zpracování a ukládání dat. Takže to jsou reálné

výzkumy. Tyto výzkumy byly realizovány na laboratorních myších, aby si posluchači nemysleli, že byly realizovány na lidech. Nicméně samozřejmě každý takový výzkum má nějakou posloupnost, a většinou to končí testováním na lidech.

Takže si myslím, že jestli sledujete Elona Muska a jeho Neuralink, tak on dnes poprvé vpravil čip do mozku člověka, a myslím, že to je k odpoutání pozornosti od věcí, o kterých by se asi nemělo mluvit, a to je právě chytrý prach. Když už tady deset, dvacet let máme studie, které prokazatelně mluví o tom, že chytrý prach je možné takto vypouštět, a lze s ním takto komunikovat, tak mi řekněte, proč bychom měli vymýšlet nějaké čipy.

Martina: Když to můžu v aerosolu vdechnout, a...

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak.

Martina: A ani o tom nemusím vědět.

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak.

Martina: Profesor Pister, o kterém jsem tady mluvila, říká, že chytrý prach umožní v chytrém městě monitorovat člověka, a snímat jeho aktivity. Je možné prostřednictvím chytrého prachu nejen monitorovat, ale do určité míry také ovládat tak, jak jsme se o tom bavili před malou chvílí, třeba v projektu DARPA a Brainstorm?

Radovan Dluhý-Smith: Abych nespekuloval, tak tady doporučím videa amerického profesora Jamese Jordana, který na toto téma napsal desítky knih a stovky článků. On se zabývá tím, jak je možné využívat právě těchto nanotechnologií na ovlivňování mozku. Na YouTube je spousta přednášek, kde sděluje, že to možné je. Vzpomínám si na jednu takovou přednášku na YouTube, kde stojí v aule, a studentům ukazuje konce tužky, a říká: „Kdybych toto množství nanočástic vypustil tady do auly, tak bych byl pomocí elektromagnetických vln schopen ovlivnit vaše emoce, myšlenky, které máte. A že je to možné. říká sám Yuval Harari, izraelský

profesor, který na YouTube hovoří o tom, že dnes je naše mysl hacknutelná. Tak řekni, Martino, co si o tom mám myslet, když ne to, o čem se tady bavíme, že je dnes velmi pravděpodobně možné pomocí chytrého prachu hacknout mozek člověka.

Martina: Musím říct, že znám celou armádu lidí, kteří už možná sloužili jako figuranti.

Radovan Dluhý-Smith: Mělo by padnout tady také jméno Ray Kurzweil, odborníci na nanotechnologie a na umělé inteligence ho určitě znají, který je jednou z postav technologického vývoje společnosti Google. A prosím vás, on už v roce 2005 – takže to je takřka dvacet let – uvedl, a budu citovat: „Ve 20. letech 21. století,“ – to máme dnes – „budou existovat různé přístroje o velikosti krevních buněk, které mohou být vpraveny do mozku a našich těl, a to bez chirurgického zákroku. A tito nanoroboti budou vykonávat různé terapeutické funkce. Co se stane, když bude miliarda těchto nanorobotů kolovat ve vlasečnicích našeho mozku?“ Konec citátu.

Martina: Hm. A přesto všechno je stále tendence – nejenom od jednotlivců, ale i od médií – jakékoli takovéto informace označit za spekulace, a třeba v diskusi pod článkem pak lidi dehonestovat, a třeba psát: „Jasně. To víte, že jo. Jste naočkovaní, už jste dostali čip, už vám ho tam vpravili, a zjevně vám to žere mozek.“ To jsou velmi časté reakce. A snaha tyto informace zlehčovat, a dehonestovat jejich autory, přichází i z míst, které bychom považovali za vědecká, akademická pracoviště. Jak si to vysvětluješ? Tito lidé nevědí? Nechtějí vědět? Mně se nechce věřit tomu, že jsou tady celé armády zaplacených, nebo pomýlených, a hlavně neotevřených lidí.

Radovan Dluhý-Smith: Na to neznám odpověď. To se musíš zeptat těch, kteří toto říkají. Já na to říkám, že se často chováme jako stádo a že si stavíme své vlastní vězení. A důvody? Určitě jedním z důvodů budou finance, protože všichni musíme platit hypotéky, máme nějaké závazky. Je to možná jakási chuť po moci, tedy že pak

budou nějakým způsobem povýšení ve smyslu: Už nejsem náměstek, ale ministr. Nebo nejsem zástupce ředitele, ale už jsem ředitelem. Ale co naše děti? Co budoucnost? Nevím.

Martina: My jsme se teď bavili o tom, jakým způsobem se mohou věci, které bychom nečekali, dostat do našeho těla, ať už nás naočkuje komár, nebo nějaký jiný hmyz, nebo něco vdechneme formou aerosolu. Řekni mi, myslíš, že s těmito technologiemi může souviset i takzvané ovlivňování počasí? Protože tady se to konspiračními technologiemi jenom hemží. Já nevyslovím to slovo, na které mnozí, kteří by chtěli tady tento náš rozhovor znectít, určitě čekají, tedy že by něco trousila letadla, i když k tomu možná taky dojdeme. Ale nemusíme tomu říkat tím ošklivým slovem, které nás automaticky zařadí do shadowbanu. Takže já se tě ptám: Myslíš si, že vzduch kolem nás může být nebezpečný i něčím jiným, než exhaláty?

Radovan Dluhý-Smith: Velmi pravděpodobně. Já jsem se k tomuto tématu chytrého prachu, k nanotechnologiím – dostal právě přes ovlivňování počasí a klimatu. Protože v rámci mých výzkumů jsem se dostal k materiálu americké armády – je to univerzita Air War College – která připravuje různé dokumenty o tom, jakým směrem pokračují trendy v armádě, a kam směřují. Je to materiál, který se nazývá „Pocasí jako multiplikátor síly – přivlastnění si počasí do roku 2025“.

Martina: Přivlastnění si počasí – aha.

Radovan Dluhý-Smith: Ano, to máme za rok. A v tomto materiálu mají krásnou grafiku – tento materiál byl napsán v 50. letech – na které jsou uvedeny různé technologie, vypouštění různých chemikálií v rámci ovlivňování počasí, využívání různých technologií, a je tam napsáno, že už v devadesátých letech byly využívány chytré mraky plné nanotechnologií. Takže já jsem potom samozřejmě začal bádát, co to ten chytrý prach je. A o tom jsme mluvili.

Martina: Takže, chytrý prach v chytrých mracích, a budou z toho...

Radovan Dluhý-Smith: Chytrý déšť.

Ve Spojených arabských emirátech už dvacet let ovlivňují počasí vypouštěním oxidu titaničitého do atmosféry, aby více pršelo. Důsledkem je bílý závoj, takže není vidět modrou obloha a jasné sluníčko.

Martina: Chytrý déšť, a pak hloupí lidé?

Radovan Dluhý-Smith: Je to možné. O těchto dopadech můžeme pohovořit někdy jindy. Když jsem se začal bavit o ovlivňování počasí, tak jak říkáš, jsem byl často zesměšňován, a x let na to najednou sledují, že o tom začíná psát a hovořit mainstream, a najednou se z toho udělalo: „Vždyť to tady přece už máme dlouho.“ A vůbec se mainstream nepozastavuje nad tím, že ještě před pěti lety se o tom pomalu ani nemohlo psát.

Těchto článků je spousta, a zmíním jeden z nedávna: Někdy začátkem března 2024 vyšel článek v iDnes.cz s názvem „Z letadla vypouštějí chemikálie do mraků, takto v Emirátech vládnou dešti“. A píše se tam o tom, že tamější vláda vypouští z letadla, mimo jiné, oxid titančitý, aby způsobili více deště – asi tisíc hodin ročně. A prosím vás, v tomto videu se hovoří o tom, že už to praktikují dvacet let. Takže najednou vám takhle iDnes.cz podá tyto informace, ale bohužel už se nepozastavují nad tím, že oxid titančitý je podle WHO možný karcinogen 2B. Takže to tam normálně ve Spojených arabských emirátech vypouštějí, a nikdo se tomu nediví, nikdo to nesleduje.

A to je právě to, co jsem během mých studií zjistil, totiž, že v rámci různých částic se používají opravdu různé chemikálie, polymery, bakterie, a jsou na to různé patenty, různé studie, výzkumy, a bohužel se nad tím nikdo nepozastavuje.

Martina: Už jsme si tady o tomto tématu společně jednou povídali, takže naši věrní posluchači tuší. Máš představu, jak dlouho byly tyto informace shazovány ze stolu jako jednoznačně dezinformační,

pomýlené?

Radovan Dluhý-Smith: Velmi dlouho. Já jsem o tom začal mluvit od asi od roku 2018, 2019, a kdykoliv jsem tohle téma otevřel, tak to bylo: Ne, ne, to není pravda, to je konspirace, co to je za blbost. Ještě, když se bavíme o Spojených arabských emirátech, tak bych zmínil studii z roku 2022, která hovoří o tom, že když se díváme na to, jaké mohou dopady ovlivňování počasí být, tak Spojené arabské emiráty mluví o tom, že díky ovlivňování počasí vzniká jakýsi bílý závoj, jakási šed', takže už nevidíme modrou oblohu, nevidíme jasné sluníčko, a to je právě jeden z dopadů ovlivňování počasí ve Spojených arabských emirátech. To je oficiální studie.

Martina: A my vůbec nevíme, co to v biosféře a atmosféře dělá.

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak.

[Všechny příspěvky s Radovan Dluhý-Smith](#)

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.

Kupředu do minulosti

Radovan Dluhý-Smith Díl 1/3

[Kořeny korporátního fašismu, který tady globálně máme, jsou v propojení velkého byznysu s politiky.](#)

12.5.2024 33 min

[Text](#) [Přehrát](#)